

Júlia Ojeda: “Som la mateixa gent”

Conversa amb Jesús Peris Llorca

Júlia Ojeda, doctora en filologia catalana, activista cultural i política, un dels referents intel·lectuals més importants dels Països Catalans actualment i membre del Consell de Redacció de Caràcters, va participar decisivament en l'organització dels voluntaris i voluntàries que vingueren de Catalunya per a ajudar als pobles del País Valencià afectats per les inundacions i, a més, ella mateixa va vindre. Per això ens ha paregut molt interessant conversar amb ella sobre aquells dies, sobre les seues experiències i sobre les relacions profundes que es manifesten especialment en moments com aquest entre els territoris de parla catalana (o valenciana). La conversa va tindre lloc el 5 de desembre.

Com sorgeix la idea d'organitzar una expedició de voluntaris catalans per a ajudar a la gent de València?

La idea surt arran d'un tuit que va fer Jordi Graupera l'endemà de la Gota Freda: “La Generalitat hauria d'actuar com si la tragèdia del País Valencià passés al seu territori, pensar obsessivament què pot oferir directament a la població i a les institucions, a tots els nivells. Demostrar que hi ha una institució que cuida els seus sempre.” Acte seguit, un company del comitè polític d'Alhora, el Marc Martí, va proposar la temerària idea d'organitzar-ho nosaltres mateixos, no vam dubtar ni un minut. Vam contactar altres organitzacions afins com La SEM (Societat d'Estudis Militars) i l'organització juvenil Nosaltres Sols, després també s'hi va afegir el CADCI; i en paral·lel també vam coordinar-nos amb alcaldes, regidors i centres de voluntaris autoorganitzats de tota l'Horta Sud per tal de detectar en quines zones podíem ser realment útils. Vam obrir una pàgina web i un formulari sota el nom de Voluntaris Catalunya DANA i en menys de 24 hores ja tenim centenars d'inscrits. Dos dies després de la tragèdia, el divendres 1 de novembre, aterrava la primera expedició de dos cents voluntaris catalans al pavelló municipal de Picassent (Horta Sud).

Què et vas trobar quan arribares?

Jo vaig baixar el segon cap de setmana després del cataclisme, amb l'experiència i la mirada acumulada dels companys que hi havien estat el cap de setmana anterior. Pels seus comentaris i per les impressions que jo vaig tenir només posar els peus a Picanya -on vam deixar una primera tongada de sanitaris voluntaris abans d'arribar altra vegada a Picassent-, era com si la DANA haguera succeït el dia anterior i no una setmana i mitja abans. He tingut aquesta sensació de desastre postapocalíptic sobrevingut passejant per Sedaví, Alfafar o Paiporta fins i tot tres setmanes després del 29 d'octubre. La percepció de caos organitzatiu i l'absència d'una autoritat competent d'alt rang -Govern autonòmic, estat, policia nacional o exèrcit- també ha estat una constant al llarg de les tres expedicions. El cas de Xest és especialment paradigmàtic, el vaig explicar en una petita crònica que vaig fer per Vilaweb (<https://www.vilaweb.cat/noticies/fang-i-forca-valencians/>), els voluntaris catalans érem el primer cos "d'uniformats" en arribar a les cases afectades després de vuit dies de la tragèdia. Un veritable escàndol.

Com va ser la rebuda de la gent al grup de voluntaris catalans?

La rebuda ha estat desesperadament agraïda i afectuosa. Tot han estat facilitats i agraïments. Era bastant impressionant veure com la gent ens reconeixia només aparèixer per les samarretes, somreïa de manera còmplice i intercanvia quatre paraules d'ànim i força en català. En diversos llocs no ens deixaven ni pagar el cafè o l'esmorzar al bar i ens han arribat a organitzar fins i tot barbacoes per amenitzar el descans entre jornada i jornada.

En quins pobles estigueres? A l'Horta Sud? A la Ribera del Xúquer?

Principalment a l'Horta Sud, sí. Com explicava abans, el centre operacional ha estat Picassent, el segon cap de setmana, que érem més de 600, també vam comptar amb un parell de campaments base als pavellons municipals de Sedaví i Cullera. Des

d'aquests punts ens hem desplaçat arreu on ens han reclamat: Paiporta, Aldaia, Massanassa, Alfafar, Xest, Picanya, Benetússer, Catarroja. Hem netejat carrers, places, escoles, pàrquings, baixos, magatzems industrials, ¡fins i tot cementiris! Perquè els germans valencians puguin enterrar els morts que la ineptitud del Govern corrupte i indecent de Mazón ha provocat.

Què creus que recordaràs de la teua experiència en aquests dies?

Recordaré la capacitat de reacció i l'altruisme humanitari del poble català amb els germans valencians i la força autorganitzativa d'un sol poble que quan cal sap remar cap a la mateixa direcció. Encara se'm posa la pell de gallina quan rememoro els somriure fatigat però satisfet dels voluntaris després de passar hores traient fang i les ganes de continuar-ho fent l'endemà tot i haver maldormit al terra d'un poliesportiu menys de sis hores la nit anterior.

Creus que tot el que ha passat podria tindre alguna incidència en la comunicació entre el País Valencià i Catalunya? Com creus que és la relació i el coneixement mutu entre el País Valencià i Catalunya? Com creus que hauria de ser?

En moments com aquests veure emergir la potència solidària de la Nació que compartim ha estat emocionant. Hi ha un horitzó polític comú que la DANA ens ha permès redescobrir a tots amb més lucidesa. Un horitzó que té a veure amb el tractament colonial i despòtic que rebem per part d'Espanya -els catalans ho sabem des de l'1 d'octubre. I després hi ha també una dimensió lingüísticocultural, que el pujolisme primer i després el Procés, per raons diverses van contribuir a desdibuixar en excés, però que ara s'ha desvelat en forma l'autoreconeixement mutu. Som germans que compartim llengua i cultura, som la mateixa gent -ritmes autodeterministes de cadascú a banda. I som i tenim feina, i hem de tenir sempre clar que els de l'altra banda, siguin més moderats o més extremistes, mai baden a l'hora de recuperar posicions ni de requilibrar forces a Madrid.